

synderligt Besvær, og da vi jo dog ganske sikkert maa have det med i § 6, skal jeg henstille, at man ikke udstryger det i § 5.

Det samme ærede Medlem udtalte sig derefter om Kontrollen og mente, at Kontrollen med Ophylbelsen af Bestemmelserne i § 5 maatte føres hver Dag. Det er jo ikke Meningen, at en Kontrol med en Lovs Bestemmelse skal føres daglig, saaledes at det ikke er muligt for Mennesker at overtræde den paagældende Lov; hvis vi forlangte det af en Lovbestemmelse, naar den foreskrev et eller andet, at den saa ogsaa skulde sørge for, at det ikke blev muligt for Mennesker at overtræde den, uden at de bleve tagne, saa kunde vi ikke skrive ret mange Love. Vi maa dog stole paa Tilstedeværelsen af den almindelige Lovlydighed, der er i et civiliseret Samfund som vort, og naar man har Bødestemmelser og Konfiskationsbestemmelser, og man saa indfører Kontrol i Ny og Næ, af og til ser efter, tror jeg, at man har alt, hvad der behøves. Det var naturligvis helbdigt, hvis man i Loven kunde foreskrive, at ethvert Andelsmejeri skulde have et Pasteuriseringsapparat af en saadan Beskaffenhed, at det var selvkontrollerende, thi det nytter virkelig ikke noget, som det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Brun) foreslog — jeg tror, det var det ærede Medlem, men jeg tager maasse fejl — om man paabød, at Mejerierne skulde have et Pasteuriseringsapparat staaende; men om de brugte det eller ikke brugte det, kunde man lade være med at kontrollere. Dette mener jeg ikke kunde nytte. Men naar man i det hele taget har saadanne Bestemmelser, følger det af sig selv, at for det første Andelsmejeriernes Bestyrelser ville føle sig forpligtede til at opfylde dem, og endelig er der det, at Levebrandørerne til Mejerierne nok skulle sørge for, at Bestemmelser som disse blive opfyldte, idet det er af allerstørste Interesse for dem at kunne stole paa, at Mælken ikke kommer tilbage, uden at den har været opvarmet, thi kunne de ikke ubetinget stole paa det, blibe de nødt til at koge den, inden de give den til Kalvene.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds bemærkede yderligere, at det vist vilde være vanskeligt at kontrollere, at den Mælk, der indkommer fra Udlandet, er pasteuriseret. Ja, det er ganske vist, at det er vanskeligt, men derfor har jeg heller ikke indskrænket mig til at sige, at der ikke maa komme Mælk ind, som ikke har været opvarmet, og overlade Kontrollen dermed til Politiet, Margarinekontrollen osv., nej, jeg har der skrevet, at Mælk, Røremælk og Fløde ikke kan indføres her i Landet, uden at det er godtgjort

paa en efter Landbrugsministerens Stønlydestigørende Maade, at denne Mælk, Røremælk eller Fløde har været opvarmet til en Temperatur af mindst 70 Gr. Reaumur. Det er altsaa givet, at Mælken ikke kan komme ind her i Landet, medmindre det er godtgjort for Landbrugsministeren, at den har været tilstrækkeligt opvarmet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorledes jeg tænker mig Affattelsen af de Garantibeviser m. v., jeg maa have derom, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg skal nok sørge for, at Mælken har været opvarmet til 70 Gr., før den kommer herind.

Brun: Det forholder sig selvsjælgelig rigtigt, hvad den højtærede Minister har sagt om de Udtalelser, der faldt i Buda-Besth. De drejede sig kun om de Forsøg, der vare gjorte paa Turehylle, men den Opsattelse, som Udlandet har faaet deraf, har i hvert Fald været den, at man her i Danmark havde den nævnte høje Procent tuberkulose Dyr i Besætningerne. At man under en videnskabelig Diskussion nævner den Slags Ting er ganske korrekt, det er en Selvfølge, og det kan slet ikke undgaas, men uheldigt er det naturligvis, naar en saadan Diskussion senere kommenteres og bringes ud, hvorved der eventuelt eller muligvis kan gøres Skade for vedkommende Nation.

Lige over for, hvad der er udtalt saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede 2det Medlem for 10 Kreds (Bojsen) om Mærkning af Dyr, vil jeg sige, at jeg jo nærmest havde tænkt, at denne Mærkning skulde foretages paa Kvier, der ikke havde reageret. Det var dem, der skulde mærkes, saaledes at Ejeren havde de Dyr, der vare funde og tuberkelfri, staaende, saaledes, at enhver kunde se, at alle disse Dyr vare fri for Tuberkler. Derimod skulde de Dyr, der havde reageret, ikke mærkes. Jeg tror ikke, at man derigennem vil hemme Benyttelsen af Tuberkulinprøver, thi det vil netop være i de enkelte Landbrugeres Interesse at have saa mange Dyr som muligt, der vare mærkede, i deres Besætninger. Derfor kunne det maasse have sin Interesse, og maasse vilde det ogsaa gøre sin Nytte, at de ved Statstilskud indsprøjtede ikke reagerende Dyr bleve mærkede med Statsemærke, saaledes, at det kunde ses, at Staten havde lagt sin Haand paa dem og sagt: Staten garanterer gennem sine Dyr læger for, at de Dyr have staaet for Tuberkulin-sprøjtning paa det givne Tidspunkt. Men her er altsaa kun Tale om Kvierne. Med Hensyn til Tyre, der saa Statspræmie, er det ikke mig, der bringer dette Forslag frem,